

dighed for Vurderingsraadene, saa at disse i paakommende Tilfælde skulde kunne konstatere Arealernes Størrelse nogenlunde nøjagtigt samt være i Stand til at tilkalde saa megen sagkyndig Medhjælp, som Hensynet til de berettigede Krav om Ensartethed i Vurderingen maatte kræve“ Finansministeren erklærede herom i Udvalget, „at Administrationen vilde drage Omsorg for, at der ydedes Vurderingsmændene i Landdistrikterne et Honorar for deres Arbejde med den særlige Jordvurdering, og at Ejendomsskyldlovens § 13 tillod, at der anvendtes de fornødne Midler saavel hertil som til Vederlag for tilkaldt sagkyndig Medhjælp baade ved den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld og ved den særskilte Jordvurdering.“ I *Landstinget* stillede det ovenfor nævnte Mindretal (Ja Cour m. fl.) et Ændringsforslag herom, gaaende ud paa, at Overskyldraadets Medlemmer, Vurderingsformændene og Vurderingsmændene skal lønnes med Honorarer, der bestemmes af Finansministeren, for Vurderingsmændene paa Landet efter Amdtsraadets Indstilling, at der tillægges dem 6 Kr. i Dagpenge paa de Rejser, de foretager udenfor deres Opholdskommune, foruden at de skal have Godtgørelse for Udgifter til Skriveri, til Rejser o. s. v., samt at de særlig tilkaldte sagkyndige skal lønnes med 10 Kr. for hver Dag, Forretningen varer, foruden at de skal have Godtgørelse for deres Befordringsudgifter. Flertallet udtaler herom, at det i og for sig billiger de foreslaaede Bestemmelser. „Naar man desuagtet ikke har tiltraadt Forslaget, saa skyldes dette dels en Frygt for, at Forhandlingerne om dette Spørgsmaal skulde kunne trække noget ud, og dels, at man efter Udtalelserne i Folketingsudvalgets Betænkning og af Finansministeren“ under Behandlingen „gaar ud fra, at dette Spørgsmaal kan ordnes tilfredsstillende ogsaa uden Forandring af Lovforslaget.“ Ændringsforslaget forkastedes med 26 St. mod 21. — Sluttelig anføres efter Landstingsudvalgets Betænkning følgende Motivering af samme Mindretals ovennævnte Ændringsforslag om at lade den særskilte Jordvurdering udgaa: Mindretallet „maa nu, ligesom da Forslag til Lov om Ændring af Ejendomsskyldloven var til Behandling i Rigsdagssamlingen 1913—14 hævde: 1) at Bestemmelsen i § 1 om en særskilt Jordvurdering ikke hører hjemme i nærværende Lovforslag, og 2) at en særlig Jordvurdering ikke kan udføres forsvarligt indénfor det givne Tidrum. Mange Vurderingsmænd vil savne de nødvendige Betingelser for at kunne udføre denne særlige Vurdering, og der vil ikke kunne skaffes et tilstrækkeligt Antal sagkyndige til at bistaa Vurderingsmændene. Vurderingsformændene vil ikke formaa at medvirke tilstrækkeligt ved Vurderingerne i deres Skyldkreds, saa at den rette Ensartethed kan opnaas. Ligeledes vil Vurderingerne vanskeliggøres, fordi